

49. tabor mladih planincev
DOVJE 2022

Končno! Po dveh letih čakanja zaradi epidemije smo lahko spet razprli šotore. Letos smo se vrnili na naš najljubši taborni prostor na Dovjem in izvedli 49. planinski tabor.

V soboto, 23. 7. 2022, je v Gornji Radgoni 42 mladih planincev in 15 članov vodstva planinskega tabora nestrpno pričakovalo odhod. Takoj po slovesu mladih planincev od staršev smo se vsi skupaj z velikimi pričakovanji odpravili novim planinskim dogodivščinam naproti.

Kaj vse smo počeli do sobote, 30. 7. 2022? V zgodnjih jutranjih urah smo vedno pogledali na našega očaka, cel teden nas je vznemirjal s svojim pogledom. Nekateri so mu pomahali, drugi so mu rekli, da ga nekoč pridejo obiskat. V dopoldanskem času smo se vedno odpravili na pohod. Osvojili smo Dovško Babo, Martuljške slapove in se sprehodili pod slapom Peričnikom. Naučili smo se, kaj pomeni muhasto vreme in na vrhu Slemenove Špice zaman iskali pogled na Jalovec v zavesi meglic. Preizkusili smo se v balvanskem plezanju ter na ferati. V popoldanskem času smo se posvetili vsebinam planinske šole ter igram, povezali smo se tudi z vaščani Dovjega in Mojstrane. Obiskali smo duhovnika na Dovjem in Slovenski planinski muzej. Tudi kražani so nas obiskali in nam predstavili njihove šege in navade iz preteklosti. Dodobra smo se jim nasmejali. Manjkala je le ena stvar – taborni ogenj. Tega žal nismo zakurili, saj nam vremenske razmere kurjenja niso dopuščale.

Na taboru se je vsak naučil kaj novega, se posvetil samemu sebi in bližnjim. Novince smo s planinskim krstom sprejeli medse in si obljubili: »Drugo leto spet pridemo obiskat gorski svet.« Do takrat pa nasvidenje.

Vodstvo planinskega tabora PD Gornja Radgona

Kaj smo na taboru počeli?

Sobota, 23. 7. 2022

Otroci, mentorji in vodniki PD Gornja Radgona smo se z avtobusom brez težav pripeljali do tabornega prostora nad vasjo Dovje.

Taborni prostor so nam predali planinci PD Celje Matica, ki so nam tudi že pripravili kosilo. Po kosilu smo si uredili šotore, se seznanili s pravili tabora ter se odpravili na Dovje.

V župnišču nas je sprejel duhovnik, ki nam je na kratko predstavil pomen Jakoba Aljaža za razvoj slovenskega planinstva. Po tem smo obiskali še bližnje pokopališče, kjer je pokopan.

Po dobrih dveh urah smo se vrnili v tabor na večerjo.

Nedelja, 24. 7. 2022

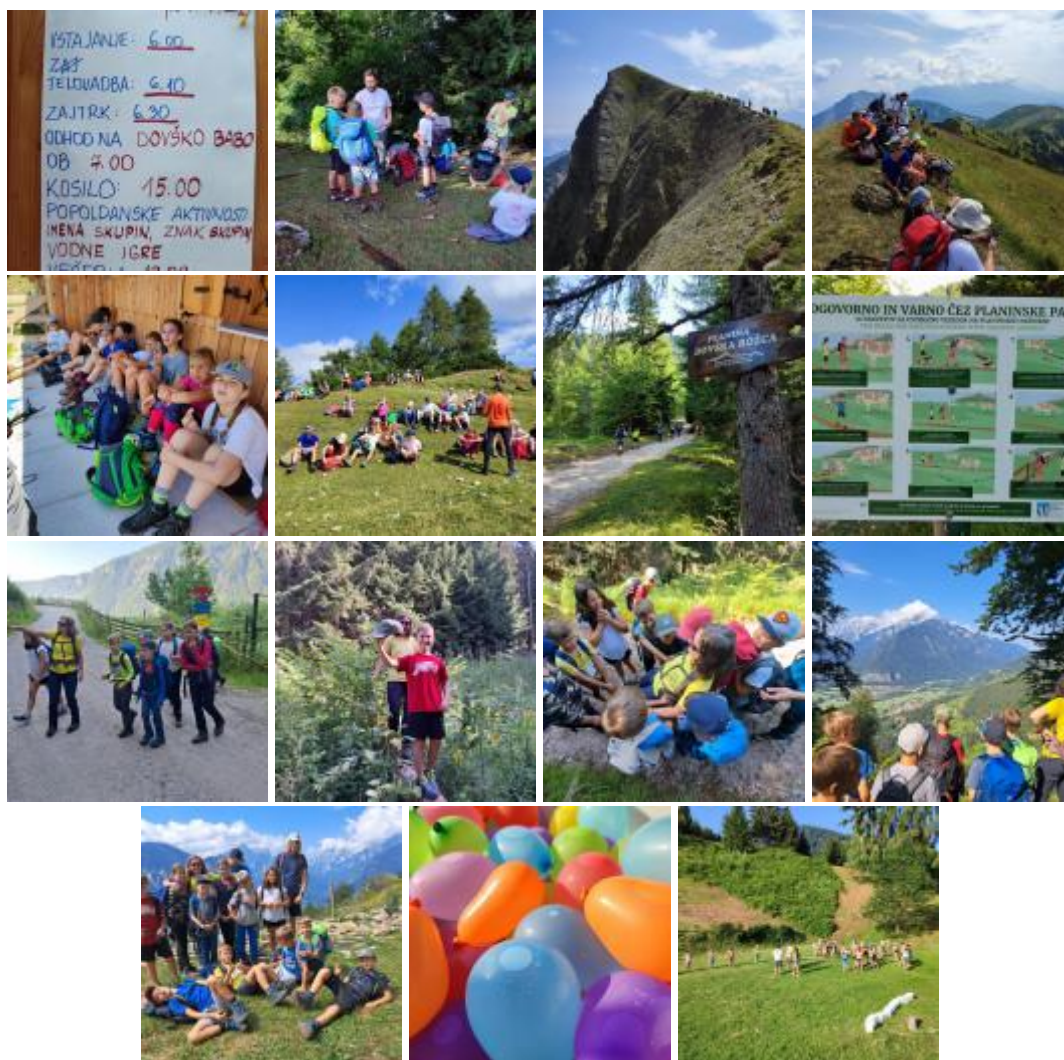
Vstali smo ob 6. uri ter se po telovadbi in zajtrku odpravili na pohod. Starejših enaintrideset planincev se je mimo planine Dovška Rožca odpravilo na Dovško Babo (1891 m). Do vrha so v treh urah in pol premagali dobrih 1000 višinskih metrov. Z malico so se okrepčali na Dovški Rožci.

Enajst mlajših planincev se je povzpelo do planine Goreljše. Na poti smo videli nekaj zanimivih živalic in rastlin. Poigrali smo se z različnimi pastirskimi igrami ter uživali v čudovitem razgledu.

Po stari planinski navadi smo se okrepčali z najboljšo planinsko malico – kruh smo si namazali s pašteto ali zaseko ter ga obložili z zelenjavo.

Po vrnitvi s ture smo se okrepčali z okusno ajdovo kašo in zrezki v omaki ter zeleno solato. Nato si je vsaka skupina izbrala svoje ime ter izdelala znak. Razvedrilu z vodnimi igrami je sledila večerja.

Po njej smo načrtovali aktivnosti za naslednji dan ter se odpravili na počitek.

Ponedeljek, 25. 7. 2022

Tudi danes smo vstali ob 6. uri ter se enako kot včeraj, po telovadbi in zajtrku odpravili na pohod. Današnji cilj je bil slap Peričnik. Zato smo se odpravili proti Mojstrani ter po poti Triglavske Bistrice nadaljevali proti slapu.

Ko smo prispeli do kočice pri slapu, smo se na kratko spočili, se odpravili do slapa in se vrnili do kočice, kjer smo imeli malico. Starejši planinci so se odpravili še do zgornjega slapa.

V tabor smo se vrnili okrog druge ure, se na kratko spočili ter pojedli juho in špagete po bolonjsko z zeleno solato.

Po kosilu smo si privoščili popoldanski počitek. Ob petih so nam domačini pripravili gledališko predstavo Rajže po poteh triglavskih pravljic. Temu je sledilo pisanje razglednic in večerja.

Torek, 26. 7. 2022

Današnje aktivnosti smo prilagodili deževni vremenski napovedi, ki pa se ni uresničila. Deževalo je namreč samo ponoči.

Po jutranji telovadbi in zajtrku smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina se je odpravila v Slovenski planinski muzej v Mojstrani. Tam so si po predavanju o razvoju planinstva z vodičem ogledali zbirko. Ogledali so si razvoj planinske opreme skozi čas ter spoznali živalstvo v naših gorah.

Druga skupina se je v taboru seznanila z nevarnostmi, ki v gorah na planince prežijo poleti in pozimi, ter z ustrezno pripravo nanje.

Ob enajstih sta se skupini izmenjali. Tokrat so starejši otroci imeli delavnico o nevarnostih v gorah, najmlajši pa delavnico »pouka računalništva brez računalnika«, kjer so morali risati risbice po navodilih ter tudi sami vrstnikom dajati navodila za risanje risbic.

Sledil je težko pričakovan golaž s polento ter zaslužen počitek. Po počitku smo nadaljevali s planinsko-računalniško šolo. Izvedli smo več različnih delavnic: hoja ob vrvi ogradji s samovarovalnimi kompleti, spoznavanje planinskih vozlov, pri računalništvu še o številnih, kot jih vidi računalnik ter družabne igre.

Med menjavami skupin smo se okrepčali s pudingom. Po delavnicah je sledila večerja z mlečnim zdrobom, priprava nahrbtnika za jutrišnjo turo, večerno druženje, športne igre, umivanje in spanje.

Sreda, 27. 7. 2022

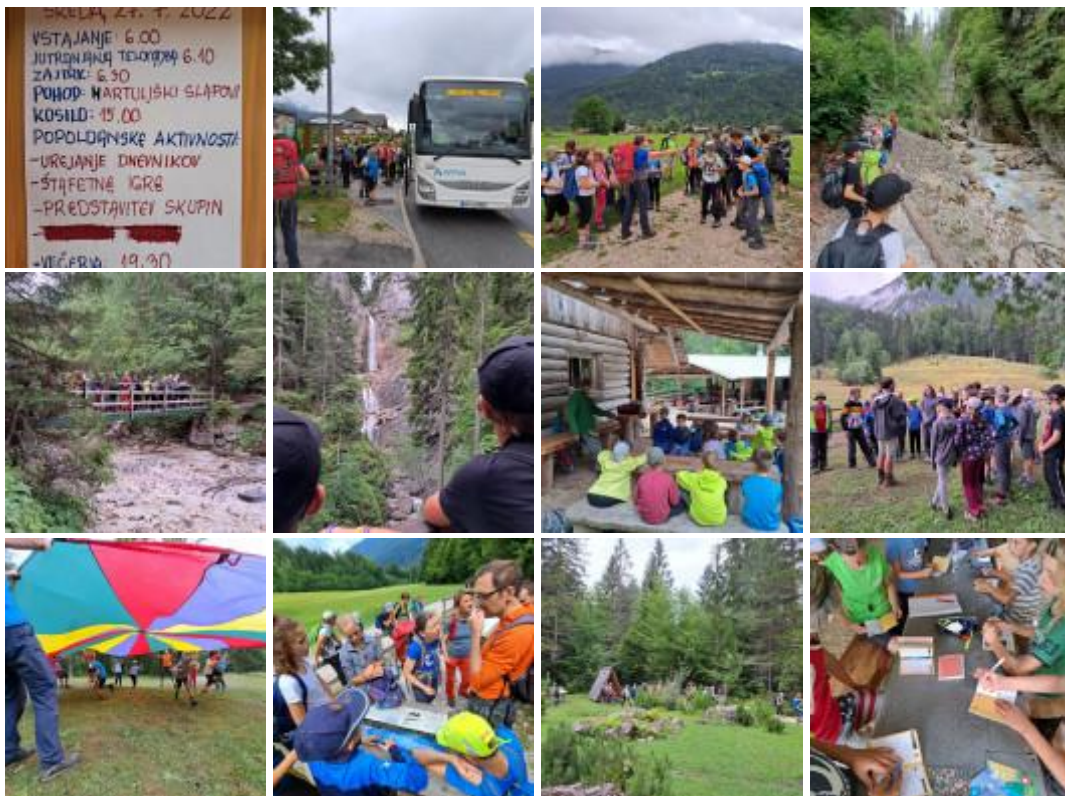
Naš današnji cilj je bil spodnji Martuljkov slap. Ker je pot do tja predolga za pohod, smo se del poti peljali z avtobusom. To je od nas zahtevalo, da smo vstali že pred šesto uro, se hitro razgibali, najedli, uredili in odpravili proti avtobusni postaji v dolini.

Ko smo prispeli v Gozd Martuljek, smo se po poti odpravili proti našemu cilju. Nezahtevna pot po čudoviti naravi ob reki je trajala slabo uro. Počitek smo si privoščili pri Ingotovi koči na planini Jesenje. Izkoristili smo ga za predavanje o vremenoslovju ter pogovor o nevarnostih v gorah.

Mlajši planinci so si privoščili tudi malo sprostitve z barvnim platnom.

Po malici smo se odpravili v dolino ter z avtobusom v Dovje. Po kosilu smo urejali planinske dnevnike, se igrali razne družabne in športne igre. Žal nam je dež pokvaril večino načrtov in smo nekaj dejavnosti prestavili na jutrišnji dan.

Po večerji smo si pripravili nahrbtnike za naslednji dan, se umili in odšli spat.

Četrtek, 28. 7. 2022

Tudi danes smo šli na turo, za katero smo potrebovali avtobusni prevoz, zato je bilo ponovno potrebno zgodnje vstajanje, že pred šesto uro.

Naš današnji cilj je bila Slemenova Špica (1911 m). Razdelili smo se v dve skupini. Starejše, bolj izkušene, je avtobus odložil v Planici. Od tam so se odpravili proti Tamarju in izbrali pot mimo Črnih vod. Mlajši so imeli svoje izhodišče pri Erjavčevi koči pod Vršičem.

Vreme nam je tokrat bilo na nek način naklonjeno. Megla in hlad sta nas sicer prikrajšala za razglede, a je zato bila hoja veliko manj naporna. Na vrhu smo pomalicali, pri čemer so nas zmotile ovce, ki so si zaželele našega kruha. A smo jih uspešno odgnali.

Med sestopom se je vreme izboljšalo, tako da smo bili deležni tudi nekaj razgleda na dolino. Avtobus nas je čakal pri Erjavčevi koči. Odpeljal nas je do jezera Jasna, kjer smo si privoščili osvežilno kopalnico in kosilo – iz taborne kuhinje so nam namreč dostavili hot doge.

V tabor smo se vrnili nekaj pred šesto uro zvečer. Po kratkem počitku smo si privoščili večerjo, ki ji je sledila kulturna predstavitev skupin.

Nato smo se pripravili na jutrišnji dan, se umili in odpravili spat.

Petek, 29. 7. 2022

Naš današnji načrt dela časovno ni bil preveč zahteven, zato smo si lahko privoščili nekoliko daljši spanec.

Današnji dan je bil namenjen plezanju na balvanu, bolj izkušeni planinci pa so imel v načrtu še ferato Grančišče.

Po jutranji rutini so se prvi planinci s kombijem odpravili do ferate, ostali pa so se v dolino odpravili peš – do našega zbirališča, park Triglavski gaj v Mojstrani. Tukaj so skupine čakale na vrsto v ferati ali na balvanu. Pojedli smo tudi malico.

Po opravljenih plezalnih aktivnostih smo se odpravili v tabor, kjer sta nas kuharici pričakali z odličnim ričetom.

Po popoldanskem počitku smo pričeli s športnimi igrami, ki jih je prekinil dež. Do večerje je pojenjal, a smo načrtovani krst novicev po večerji vseeno morali izvesti v jedilnici.

Jutri, v soboto, moramo le še pospraviti šotore in se odpraviti domov.

Udeleženci tabora

Otroke v taboru vsako leto razdelimo v manjše skupine. Za vsako skupino skrbi po en vodnik ali mentor. Vsaka skupina si je oblikovala svoj znak in pripravila posebno predstavitveno točko.

Bav bav te bo pojedel:

Jaka Utroša
Andrej Marhold

BKS in Planike

Manja Izabela Mauko
Nastja Ivana Mauko
Višnja Katarina Mauko

Ana Marija Bernard
Pia Katarina Bernard
Hana Kaučič
Tajda Bratuša

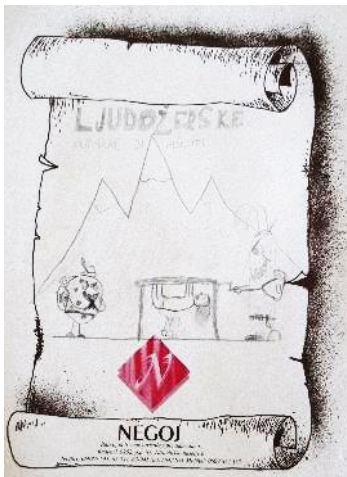

Junaki planinskega tabora

Anaj Kotnjek
Lea Lasbacher
Filip Golnar

Ljudož erske kumare in piškoti

Vid Cimerman
Katarina Cimerman
Matevž Marhold
Nejc Marhold
Tevž Grm Šošterič
Jakob Jaša Ključevšek

Pazi muha

Adam Reberc
Tjan Bratuša
Val Horvat
Urban Kaučič

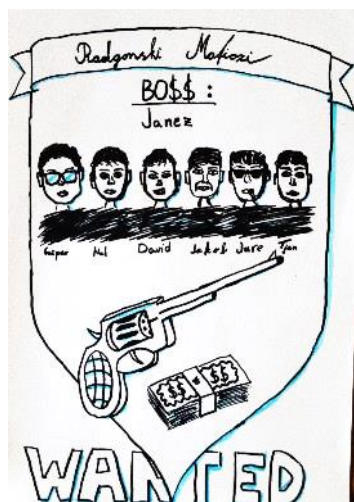

Planinci

Tilen Jakša Kovač
Lili Harnik
Nika Harnik
Miha Krajnc Košar

Radgonski mafiozi

Gašper Štrakl
Nal Rozmarič
David Zdravec
Jakob Kocbek
Jure Koračin
Tjan Rozmarič

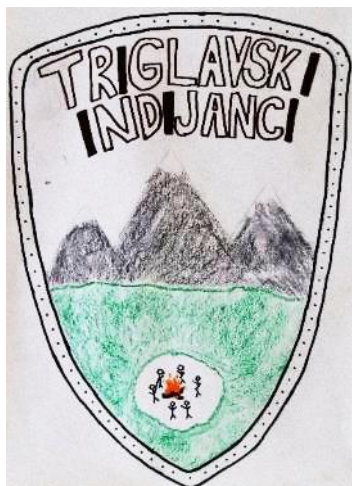

Triglavska strela

Marina Štuhec
Julija Karlo
Miha Rantaša
Matija Mertik

Triglavski indijanci

Miha Kaučič
Urban Mauko
Andraž Stariha
Žiga Štrakl
Emil Zdravec
Aljoša Kotnik
Lan Rozmarič

Dovje

Letos sem se še z dvema sošolkama prvič odpravila na planinski tabor. Z veseljem sem si pripravila vse, kar sem potrebovala. Doma smo poiskali najbolj staro potovalko. Vse stvari sem skrbno zložila vanjo.

Na dan odhoda mi ni bilo čisto vseeno. Moram priznati, da še nikoli nisem spala v šotoru. Zelo sem bila vesela, da sem imela posteljo zraven Marine in Leje. Prva noč je bila manj prijetna, kasneje pa sem ugotovila, da spati v šotoru sploh ni tako slabo.

Najbolj se mi je vtisnil v spomin pohod za slapom Peričnik. To je bilo pravo doživetje. Opravili smo še veliko drugih pohodov, ki je bil vsak po svoje zanimiv.

Zadnja dva dni sem se že veselila odhoda domov. Spet sem z velikim veseljem pospravljala stvari v potovalko in še rajši šla na avtobus, ki nas je odpeljal domov.

Domov sem se vrnila z lepimi spomini na tabor. Mogoče se ga bom drugo leto spet udeležila.

Julija Karlo

Na taboru je bilo zelo lepo, saj smo imeli pogled na Triglav ter na kraja Dovje in Mojstrano. Najboljši mi je bil pohod na slap Peričnik, ker smo lahko šli za slap. Zelo dobre in zanimive so mi bile malice na pohodih še posebej tista na Slemenovi Špici, ker so nam jo skoraj pojedle ovce. Prvi pohod je bil kar naporen ampak v naslednjih dneh mi je bilo lažje.

Zanimivo mi je bilo spati v šotorih in hrana je bila zelo dobra. Na taboru sem se zelo zabavala vseč so mi bile vodne igre, hoja s hoduljami in plezanje na ferati. Najbolj zanimiv pa je bil krst za nove tabornike.

Marina Štuhec

Moj prvi planinski tabor
Svojega prvega planinskega tabora sem se zelo veselil. Na taboru sem se zabaval. Z Andrejem sem se igral. Tabor je bil prirejen v Dovju. Na taboru smo zelo dobro jedli. Spali smo v šotorih. Hodili smo na Slemenovo špico tam sem jedel borovnice. Na vodnih igrah smo se odmetavali s baloni.

Jaka Utroša

Naslednje leto bi lahko bil planinski tabor na Gorenjskem, v Bohinju, ker bi se zelo rad kopal v Bohinjskem jezeru. Želim si tudi na Veliko planino, kjer so fantastični razgledi. Pa tudi taborni prostor v Bovcu bi ponudil veliko gorniških užitkov.

Na letošnjem taboru je bilo vse okej. Taborni prostor nam je ponujal prelep pogled na Triglav. Ampak naslednje leto bo še boljše.

Emil Zadravec

Čas izvedbe tabora naj bi bil skoraj v enakem času kot letos.

Želim si hladnejših temperatur, saj je takrat hoja prijetnejša, lahko zakurimo taborni ogenj in ob njem pojemo in pečemo penice. Zelo zanimivo je bilo na ferati. Vodne igre so bile fantastične, zato si jih ponovno želim. Ne želim si risanja. Lepo je poslušati večerne pravljice, ki te kar popeljejo v spanec.

Pia Katarina Bernard

Kulinarika

Že tradicionalno se na radgonskih planinskih taborih zelo dobro je. Zadnja leta za to skrbi kuharica Slava. Zelo pomembna pomoč v kuhinji ji je tudi pomočnica Angela. Seveda radi pomagajo tudi ostali udeleženci.

Oda o planinstvu

Napisala: Žiga in Gašper Štrakl

Ko bil sem ta mal,
sem želel na Mangart,
zdaj pa delam ne kot včasih brezglav,
kamor pot me vodi, je Triglav.

Hej! Kam pa ti?
Naj se ti ne mudi.
V tabornem ognju žerjavica tli,
ko zbudiš se na jasi presvetli.

Pot je dolga in široka,
a vem, da z mano je varna Božja roka.
Na vrhu rad čez noč prespim,
ker rad se v lep sončni vzhod zbudim.

Kader

- Tonček Mlinarič,
- Anita Mlinarič,
- Matevž Zih,
- Slavica Poznič,
- Angela Sterniša,
- Jernej Utroša,
- Denis Fras,
- Rado Marhold,
- Borut Mauko,
- Janez Mlinarič,
- Benjamin Bokan,
- Sara Klopčič,
- Tjaša Mlinarič,
- Dominika Fras in
- Jurij Marhold.

Pri postavljanju in pospravljanju tabora so sodelovali:

- Uroš Švagan,
- Dani Prajndl,
- Štefan Časar,
- Benjamin Bokan,
- Matevž Zih,
- Franci Ledinšek,
- Jože Rozmarič in
- Boštjan Jerič.

Tabor so finančno ali kako drugače podprli:

- ARCONT, d.d.
- Mladinska komisija PZS
- Danica Hojs, notarka
- VAR, d.o.o.
- Elrad international, d.o.o.
- Rdeči križ, območna enota Gornja Radgona
- Mesni center AVE Gornja Radgona
- Ervin Kapun, s.p.
- SUN Gornja Radgona, d.o.o.
- OŠ Gornja Radgona
- IB-Tivadar, d.o.o.
- Radenska, d.o.o.
- Osem, d.o.o.
- Stanislav Rojko, župan Občine Gornja Radgona

